

you can leave the hat on

Ioan Grigoraș

în noaptea asta
simt iarăși misterul mătășii
sărutându-mi palmele
când o ajut să cadă
de pe umerii anotimpului cald
ce ne-a unit destinele
dezbrăcându-se de toate ninsorile
unui timp preocupat
doar de plăceri efemere

și strălucești atât de frumos
ca o lumânare ce pictează
cu flacăra jucăușă arabescuri
pe scutul de gheață albastru
colorând artificiiile înflorite
în fântâna sufletelor noastre

aș vrea

unele nopți să țină o veșnicie
să-ți mângâi respirația
cu cerul gurii
și să aprind globuri
în dumbrava inimii
acolo
unde-am sădit cu buzele
primul cuvânt fermecat

noaptea asta
să nu se termine niciodată
să te admir cum treci
pe puntea dintre ieri și mâine
descultă
în dantelă roșie
(you can leave the hat on)
ca-n anul primului sărut
tatuat pe coapse cu mișcări aldine
în cântecul magnoliei albe
care m-a sedus

definitiv și iremediabil